

PORS Bladet

HENRIK WERGELANDS
FOLKEBOKSAMLING

ORGAN FOR IDRETTSFORENINGEN PORS

Nr. 10

Oktober

1946

Pors i rundene i Norgesmesterskapet gjennom årene.

Oversikt utarbeidet av Per Dahl.

Svært ofte hender det at vi på ett eller annet vis kommer til å snakke om «dengang da Pors slo den» eller «dengang de tapte for den eller den.» Hvilke årstall var nå det? Hvilke andre klubber hadde Pors det året? Er det noen særlige episoder som knytter seg til disse kampene så kan en være sikker på at de en eller annen gang kommer på tale enten i bussen på lange fotballturer eller rett og slett «på torget» en kveld som fotballpraten går på det verste.

Første år avisprotokollen viser Pors i Norgesmesterskapet, er 1922.... Da ble Pors utslått av «Kjapp», på Rjukan.

1923: -I 1. runde heime mot «Ørn», Horten. tapte Pors 0—5. Seiren var fortjent, men resultatet var noe for stort etter spill og sjanser.

1924: I 1. runde ute mot «Agnæs», seiret Pors 2—1. Et straffespark som Pors hadde, ble satt rett på keeper. Pors hadde overtaket gjennom hele kampen, så seiren var helt rettferdig.

2. runde ble spilt heime mot ingen ringere enn Lyn, Kristiania (Oslo). Pors seiret med 1—0. Lyn var på forhånd favoritt, så det var en overraskende seier, men den var helt fortjent. «Pors var stort sett aldri truet, mens Lyns forsvar hadde en striltørn», står det i et referat av kampen.

I 3. runde på «Urædd»s bane mellom Pors og Urædd ble resultatet 0—

0, etter ekstraomgang. Urædd hadde kanskje fortjent en liten seier, men Pors arbeidet i stor stil så Urædd maktet ikke å score.

Omkampen vant Urædd med 3—1, etter ekstraomg. Urædd spilte bedre enn Pors i denne kampen, så seiren var fortjent.

1925: I 1. runde heime mot «Holmestrand», vant Holmestrand en fortjent 5—3-seier etter ekstraomg. Pors skuffet i denne kampen, det var lik som ingen plan i spillet.

1926: I heimekamp i 1. runde seiret Pors 9—2 mot Tønsberg Turnf. Pors spilte med en seiersvilje som de beholdt gjennom hele kampen. De var de ledende gjennom hele kampen.

I 2. runde i Arendal mot Grane, seiret Pors 3—2. Som en ser var seiren knepen, men etter spillet var den helt rettferdig.

I heimekampen i 3. runde, ble Pors utslått av Larvik Turn med 3—1. Pors begynte godt, men snart jevnet spillet seg mere ut. Pors hadde mange farlige sjanser, men maktet ikke å score mere enn 1 gang.

1927: 1. runde ble spilt i Tønsberg mot Tønsbergkameratene. Pors hadde tidligere i sesongen beseiret Tønsbergkameratene i Porsgrunn, men tapte nå 4—1. Tønsbergkameratene var dengang ikke gode å slå på sin noe primitive bane, og Pors maktet altså heller ikke å slå dem.

1928: I 1. runde heime mot Larvik Turn, tapte Pors 0—4. Så rart det enn kan høres, siden resultatet ble så stort, hadde Pors stort sett det meste av spillet, men maktet ikke å score, og det er nå engang målene som teller.

1929: I utekampen i 1. runde mot «Rjukan», seiret Pors 2—1. Seiren var helt fortjent. Pors hadde dessuten et straffespark som ble brent.

I 2. runde heime mot Selbak, ble resultatet uavgjort 2—2 etter ekstraomg. Th. Asland utlignet for Pors. Pors med sitt kamphumør og sin seiersvilje, hadde fortjent en seier.

Pors seiret dog i omkampen i Selbak, med 4—3, etter ekstraomg., stikk mot alle forventninger. Selbak var nemlig Østfoldmester det året, og det ville ikke si så lite å slå dem. Nei, det var en flott prestasjon. Det var Frank Olsen som scoret seiersmålet i 2. ekstraomg. Resultatet etter ordinær tid var 2—2.

3. runde i Larvik mot Larvik Turn, ble vunnet av Pors, med 3—2, etter 2 timer. Frank Olsen scoret seiersmålet i 1. ekstraomg. Det var en hard kamp, hvor Pors spilte best og vant en fortjent seier.

I 4. runde heime, tapte Pors mot Falk, 0—3. Det beste laget vant, men Pors spilte vel sin dårligste kamp det året.

1930: I heimekampen i 1. runde mot Grane, Arendal, seiret Pors 4—1.

Pors hadde taket på kampen gjennom begge omg. og seiret sikkert.

I 2.-rundekampen ute mot Moss, tapte Pors 1—2. Pors var svært uheldig i denne kamp. I et referat av kampen, står det bl. a.: «Seiren ble altså Moss', men der hersket neppe tvil blant tilskuerne om at det av lagene som hadde de beste betingelser for å kunne hevde seg i 3. runde, het Pors.» Aksel Fjeld i mål imponerte med sitt keeperarbeide, og «publikum gav høylydt sin begeistring tilkjenne.»

1931: I 1. runde på Ulefoss, seiret Pors 2—0. Pors hadde hele tida taket på kampen, så seiren var fortjent.

I heimekampen i 2. runde mot Dehlenengen, tapte Pors 3—2. Pors skuffet endel i denne kampen. Især på bakgrunn av seiren over Odd som da var på toppen.

1932: Fagerborg var Pors' motstander i heimekampen i 1. runde. Pors seiret 5—1. Pors spilte en utmerket 2.-omgang og scoret da 4 av målene.

I 2. runde mot Lyn i Oslo, tapte Pors 2—5. En hadde ventet seg mer av Pors der inne, da de var Grenlandsmester det året.

1933: I heimekampen i 1. runde, seiret Pors over B. O. I. F., med 4—1.

I 2. runde heime mot Moss, ble resultatet uavgjort, 1—1, etter ekstraomg. Moss var stor favoritt til denne kampen, men Pors leverte en utmerket innsats, og tvang Moss til omkamp. «Gudskjelov», sa en fotball-ekspert, etter kampen, «seiren er sikret, omkamp i Moss!» Men dette viste seg ikke å holde.

Pors gikk nemlig bort og beseiret Moss helt fortjent 2—0 i omkampen, trass i at Moss var enda større favoritt på heimebane. Jo, Pors var rundens store sensasjon. Andreas Skilbred og Olaf Kristoffersen, var dagens målscorere. Om Aksel Fjeld skrev Moss: «Fjeld i målet fikk en til å tenke på en edderkopp i sitt nett.»

I 3.-rundekampen i Horten mot Ørn, ble resultatet uavgjort, 3—3. (2—2 ord. tid.) Ørn var favoritt, men Pors overrasket også i denne kamp. Pors ledet 3—2, etter 1. ekstraomg., men Ørn utlignet 5 min. før slutt. Etter at Urædd også hadde vunnet 3. runde sto det i Sportsmanden bl. a.: «Rent bymessig sett, — er det ingen

tvil om hva vi skal kalle 3. runde. Det var Porsgrunns runde, — og dernest Stavangers.

I omkampen her heime ble kampen heller ikke avgjort. Resultatet ble 0—0. Helt rettferdig, etter spill og sjanser.

I den tredje kampen i Larvik, tapte Pors imidlertid 4—1. Ørn var det beste laget her. Pors var tydelig spilletrøtte etter omkampene mot Moss og Ørn. Under omkring Pors—Ørn-kampen sto det bl. a.: «Det har aldri hendt tidligere at et lag måtte spille 6 harde kamper og enda ikke nå fram til 4. runde.»

1934: I utekampen mot Kongsøerg i 1. runde, seiret Pors 3—0. Pors leverte en god kamp, og seiren var heller for liten enn for stor.

I 2. runde slo Pors ut Donn med en seier på 2—1. Et rettferdig resultat. Leif Lindstad leverte en utmerket kamp og scoret begge Pors' mål.

I 3. rundekampen mot Viking i Stavanger, seiret Pors atter 2—1, trass i at Viking, som året forut var finalist, var regnet som stor favoritt av alle eksperter. Pors stilte endog opp med 2 reserver. Pors spilte taktisk svært godt, og vant en fortjent seier. Især leverte Aksel Fjeld en utmerket innsats. Begge Pors' mål ble scoret av Olaf Kristoffersen. Seiersmålet kom 5 min. før slutt. Om Pors' innsats skrev Jørgen Juve i Tidens Tegn: «Pors er rundens sensasjonslag. Jeg vet hva det vil si å forsøke å sette Viking utenfor i Stavanger. Jeg beundrer det lag som nå har evnet det, og Pors fortjener nesten den behandling av Forbundet i neste runde etter den bedriften. Grenlands håp i mesterskapet blir Pors. Er Mjøndalen og Fredrikstad årets favoritter, med Pors som runner up?»

4. runde ble spilt mot Sarpsborg i Skien. Det var en svært hard kamp hvor resultatet ble uavgjort, 3—3, etter ekstraomg. (2—2 e. ord. tid.) Gunnar Halvorsen utlignet i det 85. min. Etter første ekstraomg. ledet Sarpsborg 3—2, men Olaf Kristoffersen utlignet i begynnelsen av annen ekstraomg. Pors leverte en utmerket innsats, med Erling Olsen et hestehode foran de øvrige.

Omkampen i Sarpsborg endte like-

dan, 3—3, etter ekstraomg. (2—2 e. ord. tid). Om Sarpsborg kanskje lå en tanke over i Skien, hadde Pors fortjent en seier i Sarpsborg, da de spilte minst 50 % bedre enn i Skien. Pors ledet også lenge 2—1, men Sarpsborg klarte å utligne. Det så derimot ut til at Pors skulle tape, da en Pors'er, 3 min. før slutt, handserte innenfor 16 meteren, og Sarpsborg blir tildelt straffespark. Dette ble satt kontant i nettet. Man anser nå slaget vunnet for Sarpsborg, og publikum tar til å forlate banen. Da setter imidlertid Pors inn med en fenomenal innspurt og oppnår virkelig å utligne. Det er Lindstad som får ballen, dribler av 2 mann og skyter gjennom en mur av bein, og i mål, og man ser 4 mann krabber etter. I et referat av overføringen til Teatersalen står det bl. a.:

«Ekstraomgangene kom nok som en lite skår i gleden, folk hadde håpet på en Pors-seier etter den lange 2—1 ledelse, og følte med spillerne da Barth skildret den usedvanlig harde kamp. Men man stolte på spillerne og håpet i det lengste. Og Pors skuffet ikke. Da så Lindstad utlignet i kampens siste minutt, etter at Sarpsborg hadde fått mål på straffespark, 4 (3) minutter før slutt, da — ja folk var nesten gale av begeistring. Pors var dagens samtaleemne i Porsgrunn, byen er stolt av sitt lag.» Pors får mye velfortjent ros for innsats. I Idrettsbladet står det bl. a.: «Pors leverte en fremragende første omgang — man kan trygt si, at man sjelden ser så god klubbefotball, og kampens beste prestasjon var vel Lindstads rolige spill etter straffesparket og konsentrasjonen om skuddet som i siste minutt brakte utligningen. Det er neppe mange som gjør ham det etter.» Etter Lindstads scoring i siste minutt, skal Haffer'n (Olaf Haffenbrädl), etter hva der fortelles, ha satt seg ned midt ute på banen og ropt: «Heia Pors!» Ja, det var store dager dette.

I den tredje kampen i Larvik ble resultatet atter uavgjort. Denne gang 0—0. «Kampen var meget jevn. Det kan vel sies at Sarpsborg sammenlagt hadde en smule mer av spillet, enn sine motstandere på bakgrunn av deres gode 2. ordinære omgang, men resultatet 0—0, kan godt forsvares.»

Erling Olsen leverte atter en utmerket innsats og var klart banens beste spiller. Jørgen Juve skriver følgende i Tidens Tegn: «Pors har aldri før kommet lenger enn til 4. runde og forsåvidt må man si at Pors er «årets navn» i Norgesmesterskapet, hvordan enn lagets videre skjebne blir. Bravo, Pors!»

Så endelig kom avgjørelsen i deres 4. kamp på Ullevål, men seiren gikk dessverre til Sarpsborg. «Sarpsborg vant helt ufortjent,» o. l. overskrifter, hadde de fleste referater. Men Pors vant en god publikumsseier ved sitt gode spill. I de fleste referater sto det dessuten at Sarpsborgs mål ble scoret fra tydelig offsideposisjon. Publikums piping etter avgjørelsen var forferdelig. Dessuten ble Pors før Sarpsborg fikk sitt mål, snytt for et opplagt straffespark. Nei, det var bare en mening: Pors burde vunnet. P. Chr. A. skriver bl. a. i Aftenposten: «Sarpsborg tok hjem seiren, og Pors respekten.» Dessuten: «Matchen nådde sitt høydepunkt da keeper, Fjeld, i siste minutt heldt på å lage kvittering.» Og til slutt skriver han: «Men kampen i går vil gå over i forbundets mesterskapshistorie som en av de mest bevegede omkamper vi har hatt. Bare Fjeld ved centrum var et helt syn for seg.» Som en forstår presset Pors kolossalt i annen omgang, især mot slutten. Ja, da var 10 Porsere på Sarpsborgs banehalvdel, og, som det står, Aksel Fjeld ved centrum. Ja, det var et under at ikke Pors fikk mål ved sitt konstante press. Sarpsborgs spill gikk da bare ut på å få ballen lengst mulig ut over sidelinjene, og som en lett kan forstå vakte dette mishag hos publikum. Men ingen kunne gjøre noe ved det, og Sarpsborg berget seg. Dermed var denne maratonkampen over. I 7½ time hadde den vart.

1935: I heimekampen i 1. runde, slo Pors Tønsbergkameratene med 4—0. Pors lå helt over i annen omgang og vant en pen og solid seier. Lindstad var banens beste spiller.

I 2. runde heime mot Snøgg, vant Pors 3—0. Pors var de toneangivende gjennom hele kampen. 2 av målene ble scoret i kampens første 3 min., så det var nærmest utur at det ikke ble mere enn 3—0. Erling Olsen leverte

atter et utmerket backspill, og var banens beste spiller.

3. runde ble spilt på Ullevål mot Lyn, Oslo. Lyn var det beste laget, men seiren 4—0, var i største laget. 3—2 ville passet bedre, står det i et referat.

1936: I 1. runde i Arendal, mot Grane, seiret Pors 3—1. Det var en svært hard kamp, men Pors seiret på sitt rolige og beherskende spill. Olaf Kristoffersen scoret alle Pors' mål.

I heimekampen i 2. runde, mot Kongsberg, seiret Pors 2—1. Det var ingen god kamp, men Pors var klart det beste laget, og vant fortjent. Stillingen var 1—1 til 5 min. før slutt, da Lindstad scoret seiersmålet ved et flott skudd.

I 3. runde i Halden mot Kvikk, ble resultatet 0—0, etter ekstraomg. Pors spilte svært godt og hadde fortjent en seier bade etter spill i ordinær tid og ekstraomganger. Brødrene Erling og Frank Olsen, leverte et ypperlig forsvarspill i denne kamp.

I omkampen heime, seiret Pors 2—0. Seiren var helt fortjent etter Pors' gode sluttspurt. Det var Alf Mikkelssen («Knabbe») og Leif Lindstad, som scoret. Begge målene kom i 2. halvdel av siste omgang.

Selbak var Pors' motstander i heimekampen i 4. runde. Pors vant fortjent 1—0, etter at stillingen ved ordinær tid var 0—0. Det var Andreas Skilbred som scoret i 1. ekstraomgang, etter et opplegg fra Lindstad. Pors gikk dermed for første gang til kvartfinalen.

I 5. runde (kvartfin.) mot Lisleby på Lislebys grasbane, spilte Pors svært svakt, og tapte hele 1—6. En kolossal vind på langs av banen, ødela kampen. Det var også i 1. omg., da Lisleby hadde fordel av denne at de scoret hele 5 mål. Stillingen ved pause var 5—1. Vinden løyet endel av i 2 omg., og det var bare Lisleby som maktet å score 1 gang. En kan vel nesten si at det var målvalget som avgjorde kampen. Erling Olsen (kaptein) uttalte etter kampen: «Vi sprakk totalt igår, mere er det ikke å si om denne kamp.»

1937: I 1. runde på Pors' stadion, seiret Pors over Donn, med 3—0. Det var ingen god kamp, men Pors var at-

skillig bedre enn Donn, og seiret fortjent.

I 2. runde (ute?) seiret Pors over Liv, med 3—1. Pors spilte især i 2. omg. svært godt. Det var også da alle målene ble scoret, også Livs.

I heimekampen i 3. runde, mot Tistedalen, tapte Pors 0—1. Dommeren uttalte etter kampen at han syntes resultatet var urettferdig, etter spilllets fordeling. Og det var ret nok ikke bare dommeren som mente, for til sine tider i annen omgang, spilte Pors med 10 mann på Tistedalens banehalvdel, og hadde flere stolpeskudd, men stort sett skuffet de likevel. Sett på bakgrunn av Pors' tidligere kamper, hadde de nok litt av en «off-day».

1938: Heimekampen i 1. runde, mot Hafslund, ble en solid 6—1-seier for Pors. Det var et helt rettferdig resultat. Især i annen omgang var Pors totalt overlegne.

I 2. runde heime, mot Drafn, seiret Pors 3—0. Resultatet var kanskje litt for stort, men det var ingen tvil om at ikke seiren gikk den rette veien.

I 3. runde i Oslo, mot Vålerengen, tapte Pors 0—1. I referatet står det at målet ble skutt fra klar offsideposisjon. Og der var nesten enstemighet om at Pors var det beste lag, og burde vunnet.

1939: I utekampen mot Vikersund i 1. runde, tapte Pors 2—4. I et referat står det bl. a.: «Pors spilte den beste fotball. Men Vikersund fortjente dog likevel seiren.» Pors hadde overtak i banespillet, men maktet ikke å score mere enn 2 ganger, mot Vikersunds 4.

1940: Pors' motstander i heimekampen i 1. runde, var Storm. Pors seiret med 5—1, etter at stillingen ved pause var 0—0. I annen omgang var Pors totalt overlegne. Olaf Skilbred leverte en utmerket kamp, og var banens beste spiller.

I 2. runde, også heime, mot Sandefjord, seiret Pors 5—0, etter en pen laginnsats. Pors-laget var svært godt, og spilte hurtig, god og effektiv fotball. Karl Skifjeld spilte en utmerket kamp.

I 3. runde ute, mot Lillestrøm, tapte Pors 0—2. Pors hadde vanskelig for å finne seg til på grusen, særlig gjaldt dette løpperrekka som ikke fikk stort

Bladet

Redaktør: Leif Nilssen, tlf. 499,
med C. Hugo Weber, tlf. 155
og Torbjørn Solstad, tlf. 844.
Postadresse: Tørmogt. 26.
Utkommer 1 gang hver mnd. Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0,50 pr. stk.

til. Seiren var fortjent, men kanskje et resultat på 1—2 eller 2—3 hadde passet bedre.

1945: Pors hadde «walk over» i 1. og 2. kval. runde.

I 1. runde på Urædds stadion ifjor, seiret Pors, som vel de fleste enda husker 2—1 over Skiens B. K., etter ekstraomg. Skiens B. K. hadde nok fortjent seiren i denne kamp. Pors var svært heldige med sine mål, dertil kom seiersmålet bare sekunder før 2. ekstraomg.s slutt. Ja, det må innrømmes at Pors hadde flaks.

I 2. runde mot Lisleby, på deres bane, ble Pors slått med 1—5. Pors åpnet bra, men mistet liksom humøret etter at Lisleby hadde fått et par lettkjøpte mål. Pors hadde forresten 2 mål til inne, som begge ble annullert for offside. Avgjørelsene var noe tvilsomme. Men Lisleby var det beste laget, selvom seiren var noe for stor.

1946: I 1. kval. runde, mot Sem i Tønsberg, seiret Pors overlegent, 8—0. Seiren var fullt ut fortjent, — etter sjansene kunne det godt vært ennå flere mål.

I heimekampen i 2. kval. runde, mot Bergkameratene, seiret Pors 2—0. Pors hadde hele spillet, men maktet ikke å score mere enn 2 ganger. Et resultat på 8 eller 10—0 hadde passet bedre.

1. ord. runde gikk mot Ulefoss, på Ulefoss' lille bane, hvor som kjent resultatet ble uavgjort 2—2 (1—1 e. ord. tid). Pors ledet 2—1 etter første ekstraomgang, men Ulefoss utlignet i annen, ved et mål som burde vært annullert. Pors hadde vanskelig for å få istand noe spill på den lille banen, og kunne tross alt være fornøyd med at det gikk som det gikk.

I omkampen heime, seiret Pors 4—1. Seiren var helt i orden, og ikke for stor, da Pors absolutt var det beste laget.

I heimekampen, i 2. runde, seiret Pors over Borre, med 4—1, dog uten å overbevise, men det var ingen tvil om at Pors var det beste laget, så seiren var på sin plass.

Så kommer da den tragiske 3. runde på Melløs stadion mot Moss, hvor Moss scoret sine 3 mål i løpet av 6—8 min., og seiret 3—2. Ja, det var trist. Moss hadde spillet bare det første kvarter av annen omgang, og det var da malene kom. De resterende 5 kvarter var Pors', så det burde vel vært seier. Sjanser manglet det heller ikke på, men malene uteble, og det er nå engang de som teller.

Send mere

og flere smastubber eller hendinger som knytter seg til klubblivet i Pors, enten det nå er fra eller utenfor sjølve idrettsbanen. — Forøvrig har det ikke lyktes oss å konstatere med sikkerhet om Gunnar slo igjen den gang Jakken klappa til ham, fordi han slo hands, og det ble straffe-spark. Det foregikk jo ute på banen, men — hvilken kamp var det

Vilje er veien til innsats.

I idrett som på alle andre felter i livet, gjelder det å gå inn for oppgavene, hvis en skal nå gode resultater. Ved et samspill mellom evner og vilje vil dette høve alltid være til stede.

Vi ser ofte en idrettsmann som er teknisk uferdig, men som likevel med en enestående vilje går inn for å slå sine mer teknisk ferdige konkurrenter. Og det er ikke sjelden den viljesterke klarer det, besatt av en never-give-up-ånd.

Likevel er det ikke tvil om at i de fleste tilfelle må den bare viljebesatte idrettsmann fallere overfor en hvis teknikk og evner er ham langt overlegen. Når den viljesterke kommer under kyndig instruksjon og får lært

mer om sin idrett, blir han lei å hamle opp med.

En kunne nevne mange eksempler på hvordan mindre «begavede» idrettsmenn har nådd mye lenger enn sine konkurrenter og idrettskamerater med langt bedre anlegg, nettopp fordi de hadde vilje til å ville noe i sin idrettsgren.

Idrett er nemlig noe som til en viss grad kan «pugges» inn akkurat som leksene på skolen. Og som på skolen ved iherdig lesing, er det også i idretten med iherdig trening. På skolen ser en resultatene i form av en karakterbok som det går an å vise fram hjemme, og i idretten vil en for det første oppdage det helsemessige, og selvsagt også det resultatmessige.

«Det er viljen som det gjelder — viljen frigjør eller feller» har Ibsen en gang skrevet, og vi bør merke oss sannheten i disse ordene.

Vilje er et ord som ingen idrettsmann eller kvinne bør glemme. Vi bør alltid ha for oss det faktum at uten å ville noe, vil en heller aldri oppna noe.

Det er vårt håp at vi alle må bli besjelet av viljen til å utrette noe også når vi nå skal gå til et nytt kjempeløft for foreningen vår.

Det er i første rekke viljen som skaper innsatsen. E.—. No.—

i Turngutten.

„Pors“ Skigruppens Jun. og gutteavdeling.

Sesongen for våre skiløpere er jo allerede begynt i og med at innendørstreningen har tatt fatt. Det er vel nå på tide at det blir gjort det som gjøres kan også for våre yngste skiløpere.

Guttene var — som man vil se av premielistene i forrige sesong, meget godt representert, og erobret vel bortimot 70 premier.

Om ikke alle var 1. premier, viser det allikevel at guttene ikke har lagt på latsiden, tross krig og idrettsstreik, men har trenet — og deltatt i illegale renn hele tiden.

Det må nå derfor gjøres noe, om ikke guttene skal miste interessen og

dermed bli satt tilbake i konkurransen med andre løpere.

Skaff dem nå — så snart som mulig — en god instruktør og trener — en eldre løper som virkelig har interesse av å arbeide med dem. Sett backen i god stand, så de får de beste treningsforhold. (Det er visst meningen å få lys der). La det bli gjort!

Guttene har også selv ymtet om at de gjerne ville ha en ens skidrakt. Lik genser — bukse og lue. De vilde sikkert gjerne betale en del selv — om bare skigruppen kunne skaffe det tilveie.

Guttene ville sette pris på at noe blir gjort. De er jo så lærvillige og har et «gå-på-humør» uten like — så gruppen ville ha meget igjen om den tok et spatak for våre yngste, nettopp nå.

Altså, Skigruppa! !

Gå igang med våre gutteløpere, og det vil svare seg i framtiden.

Intr.

kan gjøre feil, det er menneskelig, men derfor har ikke de aktive lov til å komme med slengbemerkinger til ham for dette. De har å finne seg i den avgjørelse som er truffet, selv om den virker aldri så urettferdig. Det er ikke min mening at man skal innføre noen prøyserand i klubbene, men det minste man kan forlange er at de aktive lystrer de ordrer som gis av de ansvarlige. Jeg kjenner til et tilfelle hvor fotballutvalget i klubben hadde funnet ut at en høyreløper skulle bytte plass med backen, da de mente hans spill ville gjøre seg bedre ute. Backen nektet, og ledelsen ga seg på det «for å unnga brak». Så fikk laget en trener og han foretok straks ombyttingen, og da turde ikke gutten protestere. Det viste seg senere at ombytte var det eneste riktige. Klub-

ben kunne ganske sikkert ha spart points om den hadde satt hardt mot hardt og forlangt ombytte selv om det skulle ha blitt litt misnøye med en gang.

Det finnes dessverre altfor mange aktive spillere som går rundt og følger seg som stjerner fordi de ligger litt over sine kamerater på laget. De må settes på plass og bringes til å forstå at fotball er et lagspill hvor alle 11 spillere skal gjøre sitt til å sikre sin klubb points. Primadonnaer har vi ikke bruk for i norsk idrett og det får vi heller ikke hvis bare lederne forstår å holde disiplin.

owe,

i Sportsmanden.

Betraktninger om skigruppa vår.

(Av en av medlemmene.)

Til gjennomlesning og ettertanke:

Disiplin.

Jeg overvar for en tid siden en fotballkamp hvor det sto nokså meget på spill for begge lag. Dessverre fikk spillet, eller rettere sagt kampen, et nokså dramatisk ferløp, og dommeren hadde sin fulle hyre med å holde det hele på et forholdsvis anstendig nivå.

Man hører så ofte at fotball er lek, og det skulle det også være, men dessverre er det nok et faktum at spillet altfor ofte glir ut og får mer likhet med slagsmål enn lek. I den ovennevnte fotballkamp gjorde særlig den ene av lagenes kaptein forsøk på å styre sine gutter, men fikk slike svar på tiltale at han ga opp. Det var i det hele tatt en total mangel på disiplin å merke på begge lag. I slike tilfelle må klubbens rette vedkommende ta affære og straffe dem som ved dårlig opptreden bidrar til å ødelegge idrettens gode renomé, selv om den det går ut over er aldri så god. I lagspill er dette absolutt nødvendig.

Et annet forhold som også vitner om total mangel på disiplin, er protester overfor dommerne. En dommer

Den første etterkrigs-skisesong er avsluttet og vi er snart midt oppe i den andre. For vår skigruppe betegnet forrige sesong en ny milepel. Rugtvedtkollen er utgravd og ligger der i en ny skikkelse. Vi har avviklet et landsrenn og holdt vart første flomlysrenn. De fleste vil vel påstå at med disse momenter kan vi se med tillit til de kommende sesonger, men her tar de gode pors'ere feil. Ser man objektivt på situasjonen, er den nærmest å betegne i baisse. Pors' skigruppe er penset inn på et sidespor, og et farlig sådant. Den har forlatt seg i hopplengder og stilkarakterer. Dette er vel og bra, men nå da hopperne vel må sies å ha fått de mest ideelle treningsforhold, bør man søke å pense inn på hovedveien igjen, der hvor det er plass for bredden, for det er bredde som er skisport. Pors avviklet f. eks. sitt landsrenn uten å kunne stille en eneste mann hverken i kombinert eller spesielt langrenn. Dette må Pors ta sin andel av skylden for. Løperne må nemlig avles fram. De modnes ikke som drivhus-tomater i all stillhet for så plutselig

å blende hele markedet en vakker dag. Vi trenger klubbkonkurranser, et energisk og gjennomført medlemsrenn, kombinert og hopprenn. Hopprennet bør da legges i den lille backen. Men det må lages litt blåst om det, ikke noe av de vanlige lørdags-ettermiddags-medlemsrennene som vi kjenner fra før krigen, og som var så fremmede og lite kjent at de grenset til det illegale. Det er nemlig medlemsrennene som er springbrettet ut til de øvrige konkurranser. Vi har emner og viljen, la oss gi dem springbrettet.

Riktignok er det hopprennene som innbringer profitten, men husk at all vår uvurderlige arbeidskraft som med glødende interesse alltid tar sitt tak i bakkene, også bør ha en anelse om at Pors er til for dem. Skigruppa skylder dem meget, og hva kan den gjøre for dem? For den bør gjøre noe, det vil stimulere interessen, og uten dem, ingen skigruppe. Et turløp må kunne arrangeres hver vinter og bli obligatorisk, med start for begge kjønn, nå som vi har vår damegruppe. Skal den fortsatt yte oss bistand som

den hittil har gjort, ville det ikke være riktig å forbigå dem hvor man mener de kunne ha interesse av å delta. En passende løype måtte kunne legges i vårt Vestside-terreng og være den samme til hver gang, etter «Birkebeiner»-mønster. Bare det å ha sjanse til å forbedre de forskjellige klasserekorder hvert år, vil skape den nødvendige konkurranselyst. Det behøver ikke bli noen premiekonkurranse, og således en utgiftspost. Litt blåst i vår klubbavis vil være tilstrekkelig. Det kan også arrangeres som ferdighetsprøve med maksimaltider. Dette er nettopp en sport for bredden.

Vi trenger også en morsom utforløype, og mange sukker etter den. Brønnebakkene holder dessverre ikke mål, og Holtankollen ligger vel langt ute i periferien. Jeg tror nok vi har et løypeemne mellom Lilleåmødt og kollen. Ved at den ligger i nærheten av bakken vil nemlig disse tre faktorer danne et skisentrum for mer enn Vestsidens befolkning. Noen stor økonomisk affære behøver det ikke bli. Trær og busker må ryddes, litt planering, men terrengformasjonene skal danne selve løypa og sparer oss derfor for alt vesentlig grunnarbeide. Siden trenger den bare litt rydding hver høst. En ordning måtte kunne komme istand med å kjøpe det tømmeret som måtte hogges på rot, og dette kunne gi en god start til vår hårdt trengte sportshytte som selvsagt også måtte ligge innen dette sentrum. I og med en sportshytte, fletter det seg straks nye oppgaver til damegruppen. Under hopprenn kunne det da opprettes en førstehjelps-stasjon, og ellers vanlig kjøkkentjeneste, f. eks. en solid tallerken ertesuppe til medlemmene når de arbeider i bakken søndag formiddag før rennene. På slike dager måtte også vanlig kafévirksomhet være lønnsomt, men slikt fikk den ærede gruppe selv avgjøre.

La dette være en 5-års plan, men la medlemmene allerede fra neste år av få sin medlemskonkurranse og helst et turløp i en eller annen form. Det er en nødvendighet, hvis Pors engang skal kunne stille en langrennstropp igjen.

HA-THO.

Skal vi søke?

Norsk Folkehjelp har nettopp avsatt en bevilgning på 100,000 kroner til anlegg av badstubad i Norge.

Tenk å ha et badstubad på Vest-sia? —

MIKRRBLAKD!

Aha! tenker du — trykkfeil! Nei, det er ingen trykkfeil, men vi fant den i «Odd-Gnisten» og synes den passer fint også hos oss. Bare en påminnelse om at alle kan skrive i avisen vår, selv om vedkommende ikke akkurat behersker siste rettskrivning. Det er da spesielt våre medlemmer som ikke har gått på skole under det siste dusin rettskrivningsreguleringer vi tenker på. Bare skriv! Vi lapper på autografi og tegnsetting hvis det ikke går ut over originaliteten . . .

Og dere som er yngre: Kom med det dere har på hjertet. Ungdommens rett til å bli hørt må dere benytte.

Praktisk talt alt har interesse: Gamle og nyere minner, turer og opplevelser, vitser og spøk, kritikk og gode råd osv. Er det noe du lurar på om det passer å få med i spaltene, så spør oss til råds ihvertfall.

GRATULERER

Den lille gutten som blåste åpningssignalet da Pors' stadion ble åpnet, er blitt så voksen at han allerede er gift og vel bevart, som det heter så smukt. — Dagfinn Dahl, Otto Malmgrei og nærmeste nabo, Thor Nilsen, samt vår flittige medarbeider i Pors-bladet, Thorbjørn Solstad, har alle vært hos presten.

Vi gratulerer alle sammen.

Trygve Thorstensen vant lommeuret som ble utloddet blant våre medlemmer til inntekt for drakter til old-boys-laget. Loddnr. var 301.

SKIGRUPPA

har sin trofaste medlemsstokk. Vi tør si interessen er utmerket, noe som vi merker også av inserater fra medlemmene, til Pors-bladet. Vi har 2 skrivelser liggende, som vi håper det blir plass til, og at det virkelig blir gjort noe positivt etter.

BANDYGRUPPA

har så smått begynt å tenke på sesongen. Styret arbeider med skumle planer om Sikkert er det at kølletreningen snart vil ta til. I år skal det knake om plassene på første-laget som skal spille i 1. divisjon mot flere av landets beste.

BOKSEGRUPPA

er i full gang med treningen i Middelskolens gymnastikklokale. 2 kvelder i uken. Formannen, Olav Skilbred, forteller at 20—25 stykker deltar, og at gruppa når som helst kan stille 7—8 boksere opp til stevner. Nye folk må selvfølgelig ha mere trening.

Hvis det fortsetter slik utover, tegner det til at vår boksegruppe skal få et kraftig «come back».

DAMEGRUPPA

blir det igrunnen nevnt svært lite om her i bladet, klager flere av medlemmene. Det er vel damenes skyld at de ikke sender oss litt nytt hver måned, for at det hender noe der, er vi ikke i tvil om. Gruppa har begynt med turn i Folkeskolens gymnastikklokale. Begynnelsen tegner godt for gruppas framtidige eksistens, idet over 40 damer deltar i treningen. Ryktet sier at Mosse instruerer prima.

Bakeri & Konditori
I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANUFAKTUR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KÅPER
Sengeutstyr — Herreklipping.
ARBEIDSKLÆR.

*All i sport
og sykler*

Abraham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

EN

„Solid“-sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Hans J. Larsen

Tlf. 127 k. — 327 k.

All i bygningsartikler

Kristian Raflund

— MØBELFORRETNING —

Porsgrunn. — Telefon 614.

All i

brød og kaker

R. A. Lindahl

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigl. 17.

Porsgrunn Samvirkelag

Avd. 1 — Telf. 229

Avd. 2 — Telf. 190

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

Alt i kolonial.

Mineralvannfabrikken

VITO anbefales!

Storgt. 129.

Telef. 822.

PORSGRUNN.

C. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk

Moderne

utstyr og radio.

radio-service.

Vestsidens

Frukt og Sigar

Tlf. 727 k.

EVENSEN.

Alltid godt utvalg.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI

FARVEHANDEL og

PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

H. Th. Hansens Eftf.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn

Tlf. 498

Aut. Rørleggerforretning

Rolf Gulliksen

BOK- OG PAPIRHANDEL

Tlf. 663 Porsgrunn

Velsmakende og
næringsrik.

Den norske Creditbank

Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle Deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

O. Braarud

Kjøtt- og Pøseforretning

Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257

PORSGRUNN RIND

J. Fjeldvik

Telefon 152 — Porsgrunn

Slepebåten «BJØRN» 150/175 IHK
Lektene — Lektetransport på kysten
Slepning og pumping — Isbryting

Porsgrunns

Folkerestauranter A.s

